

זה הוא זה :

תשבץ הסוף הזה 1191

יעקב אפשטיין מירושלים, בן 21, מגדיר את מיקצועו כפותר ומחבר תשבצים. אנו מקווים כי אפשטיין מוצא את פרנסתו גם ממקורות אחרים. אם לא — נשמח לקבל ממנו מיכתב בו ילמד אותנו כיצד אפשר לחיות ממישרה כזו. בכל אופן, מגיש לנו יעקב אפשטיין תשבץ מעשה ידידו שהוא עבודה מקצועית לכל הדעות. התשבץ, הפעם, קשה — וזאת על-מנת להגדיל את חוג חבריו למקצוע.

9	B	7	6	5	4	3	2	1
		14		13	12	11		10
			18	17	16		15	
				23	22		21	20
			24				25	
			28	27		26		
			32			31	30	29
					37		36	35
			38					34
					4		40	39
			42				44	
						45		44
					52	51	50	49
					57	56	55	54
								53
								52
								51
								50
								49
								48
								47
								46
								45
								44
								43
								42
								41
								40
								39
								38
								37
								36
								35
								34
								33
								32
								31
								30
								29
								28
								27
								26
								25
								24
								23
								22
								21
								20
								19
								18
								17
								16
								15
								14
								13
								12
								11
								10
								9

מאוון: (1) קיש, (2) יום הולדתו (4) מבני המון (10) משה (11) שני עמודים (13) נהר באיטליה (14) מין בהמה (15) שני חשמלי (17) בבקשה (19) שר (20) משיחה (22) משיחה (25) חמישה עשר (26) אינו נשוי (27) תר צרת (28) דרסן (32) ובה (33) ישן (34) שטר נדודי (36) מזמר (37) מסורת (39) יצירה (41) שמה הפרטי של השחקנית מרי סינט (42) מט בע יפאני (44) קברו של רבי שמעון בר יוחאי (46) נישמה כבדה מכאב (48) ניף המצוות (50) בתוכו (51) בוישה (53) מט רה (55) רשת (57) מקום גדול לפרחים (58) עורה טורה (59) מברכים עליהם ביום שישו בערב (60) שני מחול

מאוונ: (1) חלקיק של פורדה (2) ב באנגלית (3) שעשוע, בילוי (5) פרש (6) יוצאידופן (7) הסעה העליון של הסעיל (8) נבנית עמו כוסן הצנע (9) שריהינור לש עבר (12) שסא (13) רפואה (16) הרבה (18) תפיסה (21) מירת חסם (23) אח (24)

במדינה

העם

צבא להגנה

בכל כנפי הארץ נטשו אזרחים את בתיהם. הפכו חיילים. התימרון הגדול ביותר של צה"ל בשנים האחרונות החל.

שוב רעמו התותחים, שוב טירטרו הטאני קים, שוב הסתערו חיילים על מיפלות פלדה. אולם בניגוד לפעמים קודמות, נעשה הכל ללא מליצות חוקפניות. במרכז התימרון הועמדה משימה טכנית מעשית: כיצד להדוף התקפה פוטנציאלית של טוריישיון רע"מיים. הפועלים על-פי הדוקטרינות המקצועיות החרישות של הצבא הסובייטי.

משימה זו הבליטה מחדש את המרחק הר צעום שעברה הצמרת המדינית של ישראל מאז שלחה את צה"ל למיבצעו המזוהר וה עקר בסיני. נדמה כי גם המיליטריסטים הק צוניים ביותר, המקיפים את דויד בן-גוריון, השלמים עם העובדה כי בשנים הקרובות לא תהיה כל אפשרות מדינית לחזור על מיבצע קדש.

הסיסמה היתה הגנה: מילה המהחה חלק משמו הרשמי של צה"ל, שהוא עדיין המיסר הפופולארי ביותר בישראל.

מדינות

נטל האיש הלבן

"ישראליז" היה כתוב (בצרפתית) על ה שלט, אשר יהודים רבים בקונגו חלוהו ה שבוץ בתחב בתיים. זעם האפריקאים פסח עליהם. איש מהם לא נפגע.

היה זה רק סימן מעודד אחד שבא השבוע מאפריקה. סימן אחר: הצלחתו של לוי אשכול לחתום על חוזה כלכלי עם ניגריה, למרות שמפלגת ראשה ממשה הניגרי הת נגדה בחריפות לעיסקה זו (העולם הזה 1188).

ציר תראביביכריסל. אולם סימנים מעודדים אלה הועמדו השבוע בצל עלידי מה שקרה בישראל עצמה. תגובת הציבור הישראלי על מאורעות קונגו הוכיחה כי החלומות האפריקאים הם ענינים של חוגים קטנים — ואילו הרוב הגדול של החברה הישראלית הנאורה עודנו שבוי בידי יצרים גזעניים לבנים, שישימו חלומות אלה לאל. כשאך החלו המאורעות, לא היה ההד ב תל-אביב שונה מן ההד בכריסל. באופן אר טומאטי ואינסטינקטיבי, מבלי שאיש יחליט על כך, הודתו כל הבטאונים עם הגירסה הקולוניאלית של בלגיה — ארץ שראש ממשלת ישראל ביקר בה זה עתה, בה נת קבל בידיות רבה.

תיאור המאורעות היה על סהרת הרות הקולוניאלית. הנידעות הרגישו את מעשי הוועה והאונס — אך לא התעכבו על מדיניות ממשלת בלגיה, שהביאה בזדון למצב שאיפשר וזעות אלה. כמו האנגלים בארץ ישראל, התכחזו הבלגים, בהסתלקותם הנח פות, להשאיר אחריהם מצב של תהו ובהוה, מתוך תקוה כי במצב כזה תהיה ממשלת הריפובליקה הכושלת נאלצת לבקש את עזרת בריסל וליצור מצב חדש של תלות. כמו בארץ-ישראל, נכשלה תוכנית זו גם בקונגו. קונגו ביקשה עזרה משותפים אחרים באפריקה ובמזרח. הלבנים שנשאר בקונגו סבלו יסורים איומים. למרות זאת, לא חללו הבלגים מתקחתיהם, ורעו פירוד בארץ, ער דדו את שאיפות ההתבדלות של קאטאנגו ואזורים אחרים, בהם מושלים ראשי-שבטים מפגרים.

קו קיפלינגידיבנה. מבלי לדעת כל זאת הודתה חלק גדול של הציבור הישראלי באופן תהיכרתי עם הלבנים, תוך בוז עמוק לאיש השחור. לא חסרו הדוכרים לגזענות חדשה זו, שהוכירה את "נטל האיש הלבן" של רא ידארד קיפלינג. הגדיל מכולם לעשות אלי עור ליבנה, ששיגר להארץ מאמר שביטא את הגזענות הקולוניאלית המתועבת ביותר — והוכיח מחדש כי גישה זו משתלבת לרוב עם תפיסה חברתית ריאקציונית.

איחולת הרת-אסון זו עמדה בניגוד משחז תגובות שלישי מוסקבה — אלה הם אנ שים לבנים ללא יוצא מן הכלל. הם מיהרו לנצל את ההזדמנות, להזדהות בלב שלם עם שאיפות קונגו, להפוך את עצמם ל דוכריי הלאומיות האפריקאית החדשה. כי במוסקבה שולט, כנראה, ההגיון הקר ע ה אינסטינקטים החמים.

* למרות העובדה כי מהומות קונגו פרצו ראשונה אחרי שפסחה בירתה השמועה שנחננים סובייטיים עומדים בנחות במדינה, כדי להחזיר את השלטון הבלגי על כנו.

רבוזוניסט פרידריך נגד דהגול ובן-גוריון

הבז לקאזאבובו, ללומובה ולחבריהם לא יפלט דרך לעתיד. כי בעתיד זה ימלא אנשים בעלי שמות כאלה תפקיד מרכזי ב יורה העולמית.

ארגונים

התאגדות לוחמי הנגר

השבוע הגיעה לישראל דמות ציבורית שאינה מוכרת ביותר. בואו של שלמה פרידריך, איש האכסקוטיבה של חרות הצה"ר העולמי, מנהל ארגוני של הוועד למען ברית ישראל-צרפת בפאריס, ומנהלה הכללי של ההתאגדות העולמית למלחמה בגזענות, לא הובלט אפילו ביומן המפ לגתי חרות.

אף-על-פי-כן, היתה זו, למעשה, נקודת מיפנה בפעילות האגף הקיצוני-האקטיביסטי של חרות.

שלמה פרידריך, יליד רוסיה ואיש-עם קים מצליח בצרפת, הקדיש לא מכבר את חייו לרעיונות בהם הוא מאמין. איש ה אציל לשעבר, שהוא גם כיום אקטיביסט מושבע, היה הרות החיה שעה שמנחם בגין החליט להקים, ב-1956, את הוועד למען ברית ישראל-צרפת. בעוד בגין, בדומה ל גיאק סוסטל, פעל בכיוון זה מתוך חישובים חכמים פנימיים, קיבל פרידריך את רעיון השותפות הצבאית בין שתי מדינות הנאבקות בלאומיות הערבית כיסוד מוסד נוסף של השקפת-עולמו.

מינשר תוקפני. חיש מהר הובר לפרידריך כי הוועד למען ברית ישראל צרפת הוא גוף נטול-נשמה. כיוון שכך, הקים ארגון-אחר, אותו כינה בשם התאגדות עולמית למלחמה בגזענות. מטרתו ה מוצהרת של הגוף החדש: יצירת אינטר-נאציונל של כל הכוחות הקיצוניים הנא-בקים בקומניזם, בנאציזם-לשעבר, בתנועה הערבית ובכוחות ההתעוררות-האפריקאית.

מכריו מינשר ההתאגדות: "כדי להרדים את דעת-הקהל, מפור הגוש הקומוניסטי הבטחות חיתורים... אך ממשך לפעול ולהסית באמצעות סוכנים... במיוחד ב אפריקה ובאיזור הים התיכון, בו מתרכזים מרכזי-העצבים של התרבות המערבית. לשם כך, כרת הגוש הקומוניסטי ברית עם הפאנ-ערביות ועם הפאן-אפריקאיות, המהחח מסחה לגזענות, לאנטי-דמוקרא-טיות ולאיימפריאליזם, והפועלות בשיטות נאציות."

הגדרה דמיונית זו של המצב הבינלאומי הלמה להפליא את כוונותיו של פלג סוסטל, הממשך לפעול בצרפת במסחה וועד לזוקומנטאציה על אלג'יר וחבל אל-צ'חרה, נהנה מסיוע ומתמיכת הקולוניים הקיצוניים, החותרים תחת מדיניות דהגול.

פרידריך פנה לסוסטל, המכהן ממילא כיו"ר למען הברית, ביקש ממנו לכתן אף כנשיא הגוף החדש. סוסטל נענה ברצון, ואף הביא עמו חלק מנאמניו: הגנרל קניג, איש המפלגה הנוצרית-דמוקראטית רובי בישה ועוד. לצורך קישוט, שותפו במפעל אף אנשים ממפלגות וגופים אחרים, מן הסוציאלי-דמוקראטים ועד לסג-טר האלגיירי השמרני מוחמד קאמיל.

נקודת המפתח נשאר, לעומת זאת, ב (המשך בעמוד 6)